

Rozjímanie na sobotu 32. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 32.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: Ježiš nás
vyzýva, aby sme sa modlili
prosebnú modlitbu; prihovárať
sa za ľudí okolo nás; modlitba a
viera sa navzájom posilňujú.

AJ KEĎ SA ZDÁ, že je často ťažké
zladiť predstavu absolútne
dokonalého Boha, ktorý vie všetko, s
jeho ochotou nechať sa nami pohnúť,
Ježiš v dnešnom evanjeliu hovorí
jasne. Áno, Boh počíta s našimi
modlitbami. Sám Kristus rozpráva

„podobenstvo, ako sa treba stále modliť a neochabovať: *V istom meste bol sudca, ktorý sa Boha nebál a ľudí nehanbil. Bola v tom meste aj vdova, ktorá k nemu chodila s prosbou: ,Obráň ma pred mojím protivníkom.‘ Ale on dlho nechcel. No potom si povedal: ,Hoci sa Boha nebojím a ľudí sa nehanbím, obránim tú vdovu, keď ma tak unúva, aby napokon neprišla a neudrela ma po tvári.‘* A Pán povedal: *Počúvajte, čo hovorí nespravodlivý sudca! A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou, a bude k nim nevšímavý?*“ (Lk 18, 1-7).

Podobenstvo nám v živých farbách predstavuje bezcitného sudcu a vytrvalú vdovu. Záver vyplýva z kontrastu: ak aj taká postava, ako je tento sudca, hoci neochotne, ustupuje tvrdohlavému naliehaniu vdovy, ako môže byť naša vytrvalá modlitba neúčinná, ak ten, kto nás vypočuje, je náš Otec Boh, ktorý nás

nekonečne miluje a túži po našom
dobro viac ako my sami?

Keď objavíme Božiu lásku,
„uvedomíme si, že každá potreba sa
môže stať predmetom prosby.

Kristus, ktorý vzal na seba všetko,
aby všetko vykúpil, je oslávený
prosbami, ktoré predkladáme Otcovi
v jeho mene (porov. Jn 14, 13). S
touto istotou nás Jakub (porov. Jn 1,
5-8) a Pavol nabádajú, aby sme sa
modlili pri každej príležitosti (porov.
Ef 5, 20; Flp 4, 6-7; Kol 3, 16-17; 1 Sol
5, 17-18)“[1]. Prostredníctvom
modlitby spoznávame Božiu moc,
dobrotu a milosrdenstvo. A prvým
ovocím modlitby je, že nás viac
zjednocuje s Pánom, že nám pomáha
prijat' jeho vôľu až do tej miery, že sa
s ňou stotožňujeme, aj keď jej nie
vždy úplne rozumieme.

ŽIVOT svätého Josemaríu, podobne ako život mnohých iných svätých, je príkladom vytrvalosti v modlitbe.

„Som veľmi tvrdohlavý, pochádzam z Aragónska,“ povedal raz s dobrým humorom, pripomínajúc vlastnosť, ktorá sa zvyčajne pripisuje tým, ktorí pochádzajú z jeho vlasti, „a to, vzaté do nadprirodzených rozmerov, nie je dôležité, naopak, je to dobré, pretože musíme trvať na vnútornom

živote“[2]. A veľmi často, tvárou v tvár potrebám a naliehavostiam, ktoré sa neustále objavovali v živote Cirkvi a Diela, povzbudzoval svoje dcéry a synov, aby sa modlili s vierou a bez toho, aby sa nechali odradiť:

„Nezostáva nič iné, len vytrvať! Proste, proste, proste! Nevidíte, čo robím? Snažím sa praktizovať tohto ducha. A keď niečo chcem, žiadam všetky svoje deti, aby sa modlili, a hovorím im, aby obetovali sväté prijímanie a ruženec, a toľko umŕtvovania a toľko strelných modlitieb! Tisíce! A Boh, náš Pán, ak

vytrváme s osobnou vytrvalosťou, nám dá všetky prostriedky potrebné na to, aby sme boli účinnejší a rozšírili jeho kráľovstvo vo svete“[3].

„Prosba je vyjadrením srdca, ktoré dúfa v Boha a ktoré vie, že samo nič nezmôže. V živote verného Božieho ľudu sa stretávame s mnohými prosbami plnými veriacej nežnosti a hlbokej dôvery. Neberme hodnotu prosebnej modlitby, ktorá nám mnohokrát upokojuje srdce a pomáha nám pokračovať v boji s nádejou. Prosba príhovoru má osobitnú hodnotu, pretože je to akt dôvery voči Bohu a zároveň vyjadrenie lásky k blížnemu. Niektorí si pre spiritualistické predsudky myslia, že modlitba musí byť len čistá kontemplácia Boha, bez rozptýlení, akoby mená a tváre bratov boli vyrušením, ktorému sa treba vyhnúť. Naopak, skutočnosť je taká, že modlitba bude Bohu príjemnejšia a väčšmi posväcujúca,

ak sa v nej, prostredníctvom príhovoru, snažíme žiť dvojité prikázanie, ktoré nám dal Ježiš. Príhovor vyjadruje bratskú starostlivosť o druhých, keď sme doň schopní vložiť život druhých, ich najviac znepokojujúce úzkosti a ich najkrajšie sny. O tom, kto sa štedro darúva, aby sa prihováral, možno povedať biblickými slovami: *Toto je milovník svojich bratov, ktorý sa mnoho modlí za národ* (2 Mach 15, 14)[4].

„NÁJDE SYN ČLOVEKA vieru na zemi, keď príde?“ (Lk 18, 8). Ježišov záver podobenstva o potrebe modliť sa vždy poukazuje na úzku súvislosť medzi vierou a modlitbou. „Verme, aby sme sa mohli modliť,“ povedal svätý Augustín, „a modlime sa, aby nás viera, ktorá je začiatkom modlitby, neopúšťala. Viera šíri

modlitbu a modlitba tým, že sa šíri, získava zasa pevnosť viery“[5].

Tak v našom osobnom živote, ako aj na ceste Cirkvi dejinami ľudstva si môžeme byť istí, že „lampa viery bude na zemi vždy horieť, kým bude olej modlitby“[6]. Zdanlivé individuálne alebo kolektívne úspechy či neúspechy majú veľmi relatívny význam, pretože podstata evanjelia je iná: „Evanjelium nie je príslubom ľahkého úspechu. Nikomu nesľubuje pohodlný život. Je náročné. A zároveň je veľkým príslubom: príslubom večného života pre človeka, ktorý podlieha zákonu smrti; príslubom víťazstva skrze vieru pre toho človeka, ktorý sa zľakol toľkých porážok“[7].

Musíme sa vždy modliť, oslovovať Pána „ako sa hovorí s bratom, priateľom, otcom: plní dôvery. Povedz mu: Pane, Ty, ktorý si celá Veľkosť, celá Dobrota, celé

Milosrdenstvo, viem, že ma počuješ!
Preto sa do Teba zamilujem aj s
hrubosťou svojich mravov, so svojimi
úbohými rukami opotrebovanými
prachom cesty“[8]. Mária je učiteľkou
modlitby, pretože vždy mala na mysli
svojho syna. „Pozri, ako prosí svojho
Syna v Káne Galilejskej. A ako
nalieha, dôverčivo a vytrvalo. A aký
má úspech“[9].

.....

[1] *Katechizmus Katolíckej Cirkvi.*

[2] Svätý Josemaría, *Poznámky z
rodinného stretnutia*, 16-VI-1974.

[3] Svätý Josemaría, *Rozjímanie*, 4-
III-1960.

[4] František, *Gaudete et exsultate*,
bod 154.

[5] Svätý Augustín, *Kázeň* 115, 1.

[6] František, *Audiencia*, 14-IV-2021.

[7] Svätý Ján Pavol II, *Prekročiť prah nádeje*, s. 117.

[8] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, «La oración de los hijos de Dios», body 2, 3g.

[9] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 502.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/sobota-32-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/sobota-32-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (24.03.2026)